

- a) Da det maa anses som en vigtig Betingelse for at opretholde og befæste vort udenlandske Marked, at der kun tilføres dette Varer, mod hvis Sundhed der ikke kan rejses nogen som helst Indvending, har der inden for Kommissionen hersket Enighed om at fastslaa, at kun Kroppe (og Slagteaffald), der betegnes som fuldkommen sunde, bør tillades eksporterede. Som Udtryk herfor bør Varen forsynes med et særligt Stempel eller Mærke („Eksportmærke“) — nærmest svarende til det ved den af Kommunerne etablerede Kontrol nu benyttede „1ste Klasses Stempel“.

I nøje Konsekvens af den saaledes opstillede Grundsætning maa det derhos efter Kommissionens Formening hævdes, at det samme Statsstempel, der, naar det veterinære Tilsyn ordnes som foran beskrevet, i Kraft af Varens konstaterede Sundhed giver Ret til Udførsel, ogsaa maa give Ret til at lade den gaagældende Vare indpassere frit i de forskellige Kommuner inden for Landets Grænser. Fra Kommunernes Side vil ingen Indvending kunne rejses herimod; thi den af sanitære Grunde nødvendige Garanti, jfr. oven for Side 8, er netop samtidig fyldestgjort, naar Eksportslagterier underkastes en Kontrol i den foran skildrede Skikkelse. En modsat Regel synes tilmed uheldig overfor Udlandet, der da med Rette vilde kunne anke over, at vi udførte Varer, der muligvis i et givet Tilfælde vare vragede eller som dog kunde vrages i Hjemlandet.

- b) Saaframt Statskontrollens Afgørelse gaar ud paa, at det undersøgte Kød (og Slagteaffald) ikke kan betegnes som fuldkommen sundt, er dets Udelukkelse fra Eksport hermed i Henhold til foranførte given, og for saa vidt det er af en saadan sundhedsfarlig Beskaffenhed, at det ligefrem findes utjenligt til Menneskeføde, bør det overhovedet ikke tillades bragt i Omsætningen, men vil være at tilintetgøre eller — efter Omstændighederne — udnytte i teknisk Øjemed ved Eksportslagteriets Foranstaltning. Hvad derimod angaar de mellemliggende Tilfælde, hvor Kødet vel ikke kan betegnes som fuldkommen sundt, men dog efter forudgaaet hensigtsmæssig Behandling (Stegning eller Kogning) fra Forbrugerens Side kan nydes uden nogensomhelst Fare for Sundheden, har Kommissionen været enig i den Betragtning, at det ikke gaar an at udelukke saadant Kød fra den frie Omsætning. Ligesom en sliq Foranstaltning nemlig vilde være ensbetydende med et betydeligt national-økonomisk Tab, saaledes skønnes den ej heller nødvendiggjort ved sanitære Hensyn, saalænge Kødet underkastes en saa grundig Stegning og Kogning som det gennemgaaende er Tilfældet her i Landet. Kommissionen er derfor for saa vidt bleven staaende paa Sundhedsvedtægternes Standpunkt, som den har ment det rigtigst at frigive saadant Kød til Forhandling i Indlandet, naar det forsynes med et særligt Stempel eller Mærke (nærmest svarende til det nu af Kommunernes Kontrol brugte 2den Klasses Stempel), der indeholder en Opfordring til Konsumenterne om at vise Agtpaagivenhed med Hensyn til Behandlingen; men iøvrigt har der indenfor Kommissionen gjort sig afvigende Opfattelser gældende med Hensyn til det paagældende Stempels retlige Betydning. Medens det nemlig af et Mindretal (Borup, Klausen, Vestergaard, Ørum), hævdes som uforeneligt med Kommunernes Ret til at sikre sig mod Indførsel af ikke sundt Kød at tillægge det omhandlede Statsstempel bindende Virkning for den kommunale Kontrol, og medens Mindretallet derfor